

Anar d'acampada, tot beneficis

S'aprenen valors com la tolerància i la companyonia

BENEFICIS. Anar d'acampada permet a la canalla adquirir nous valors i assumir noves responsabilitats. Guanyaran autonomia, faran noves amistats i aprendran a estimar la natura que els envolta.

AINHOA BOIX

FOTO: ESCOLTES I GUIES CATALUNYA

Quan es valora que els nens vagin d'acampada, no hi ha discussió. Tant psicòlegs, com pares, com gerents i monitors d'agrupacions excursionistes coincideixen que és una activitat summament beneficiosa per als infants. I, per ells, ni l'edat ni la procedència del nen suposen un problema: qualsevol nen amb més de cinc anys pot participar en una acampada a l'aire lliure i gaudir d'una activitat que implica estar en contacte directe amb la natura, amb canalla d'edat similar i adquirint valors com la companyonia, el respecte als altres o la resolució de problemes.

Fixeu-vos, si no, en la Sofia i l'Iñaki, dos germans de 5 i 13 anys. Tots dos van fer la primera acampada a la mateixa edat, els cinc anys, i tots dos participen avui en les dinàmiques i sortides que organitza durant tot l'any el centre excursionista del qual formen part, Scouts Bitàcora. Ho explica la seva mare, Àngela González, que també concreta que la passió per la natura dels seus fills ve de família. El seu marit va ser *scout* i el seu cunyat, avui monitor de la mateixa agrupació a la qual pertanyen els nens, també. Però aquesta no és l'única

cosa que comenta aquesta valenciana. González, a més, explica que les acampades han fet dels seus fills persones més tolerants, respectuoses, independents i organitzades.

Les seves paraules no disten gaire de les de Trini Molist, comissària general de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya i, per tant, gran coneixedora del món de l'escoltisme i dels seus beneficis. Ella, igual que González, parla del creixement espiritual i personal que experimen-

L'Àngela creu que acampar ha fet dels seus fills persones més respectuoses i independents

ten els nens quan surten d'acampada, però també d'un altre valor íntimament lligat a la filosofia escolta i, en general, dels excursionistes: l'amor per la natura i pel país. "Es tracta de recórrer el país d'una manera diferent, que és fer-ho caminant i amb una motxilla a l'esquena. És estimar el país, el territori, els paisatges que tenim al costat", indica Molist, que recorda que les zones d'acampada actuals, i especialment les més de

cent que formen part de la xarxa de Campaments i Més de la qual l'entitat catalana és propietària, compten amb instal·lacions que garanteixen la seguretat dels nens. I és que aquesta professional sap que el benestar físic de l'infant, juntament amb el psíquic, és una de les màximes preocupacions dels pares quan els seus fills se'n van d'acampada.

Fora preocupacions

De les preocupacions dels progenitors n'és especialment conscient la fundadora del centre de desenvolupament infantil Creix, amb seu a Barcelona i Mallorca, Helena Alvarado. Però també subratlla els beneficis que aquest tipus de sortides poden tenir en uns nens cada vegada més sobreprotegits pels seus pares i amb menys possibilitats de participar en dinàmiques que, com el treball en equip o la resolució de problemes, no formen part del dia a dia de les escoles. I és que, per aquesta psicòloga i pedagoga en contacte diari amb nens, les acampades, com qualsevol tipus d'activitat que impliqui socialitzar-se i expandir-se, són molt positives per als infants.

"Deslligar-se dels pares i resoldre per un mateix les diferents dificultats a les quals es poden enfrontar i viure noves experiències

durant aquesta estada a la natura és molt beneficiós", diu Alvarado, que, a la pregunta de què hem de fer si el nostre fill no vol anar d'acampada, respon taxativament. "Hauríem de dir-li: «D'acord, no t'hi quedaràs tota una setmana, però sí dos o tres dies»". I afegeix: "El tema és fer coses que permetin que aquest nen sigui independent, que se separi una mica dels pares". —

Acampades versus colònies Diferències

Encara que els objectius que persegueixen són semblants, anar d'acampada no és el mateix que anar de colònies. Això ho sap molt bé la comissària general de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, Trini Molist, que reconeix que, segons l'estació i l'edat dels nens, opten per fer nit en un alberg. "A les acampades es potencia molt més el contacte amb la natura que a les colònies, potser perquè estàs arrelat a terra, perquè no tens un sostre al damunt que et doni la sensació de protecció a la qual estàs acostumat. Estàs en situacions més essencials que et fan espavilar més, però que també et fan més fort", explica.

La setena hora

Jaume Cela & Juli Palou

Avaluació externa

Imaginem una avaluació externa en què també es tinguin presents els elements següents. Observarem com acull el mestre els seus alumnes, si personalitza aquesta acollida i si deixa un espai perquè puguin parlar entre ells abans de començar a impartir la lliçó. Observarem si quan escolta les seves opinions no mira el rellotge. Observarem si respecta la seva intimitat, si quan intercepta un paper que va de taula a taula el reté, però no el llegeix sense permís del seu autor i el retorna al seu propietari, recordant-li que hi ha un temps per als secrets i un temps per estar atents al treball de classe.

Observarem, també, si el mestre connecta el que explica a classe amb el que ells viuen a casa i al carrer. Observarem si el mestre sap callar i conduir la conversa que s'ha d'establir a l'aula. Observarem si es permet que els que saben una cosa l'ensenyin als altres. Observarem que si es donen notes numèriques i el mestre dubta entre un set o un set i mig posa un set i mig. Observarem si els nens i les nenes canten també quan no hi ha la mestra de música.

Observarem també...

Observarem si els papers penjats a les parets estan ben posats, si els lavabos estan nets, si al pati els papers són dins les papereres i les bates penjades per les vetes. Observarem si és un costum a l'aula i fora de l'aula donar les gràcies, i si saben riure junts. Observarem si pares, mestres i alumnes se saluden quan es troben al pati. Observarem si hi ha un espai de conversa per crear discurs al voltant dels conflictes seriosos. Observarem si als documents de l'escola apareixen paraules com *tendresa, carícia, escolta, valor de les mirades, ètica, estètica, utopia, avaluació contínua, autoavaluació, coavaluació, participació*, etc.

Observarem, a més, si quan un nen fa una malifeta el mestre mira de resoldre-la sense que el nen en qüestió hagi de perdre hores al passadís. Observarem si es llegeix el context per entendre el text. Observarem si quan hi ha una activitat col·lectiva els grans ajuden els petits. Observarem si quan arriba un nen nou a l'escola té un padrí a la classe. Observarem si hi ha ulls a la classe que interroguin els ulls del mestre quan expressen tristesa.

Sí. Coses com aquestes també les hauríem d'observar. Això sí, per poder fer-ho ens cal disposar d'alguna cosa més important que un complicat aplicatiu.

Jaume Cela és mestre i escriptor i Juli Palou és doctor en filosofia i educador

